

– Хей, не мога да го излъжа. Аз да взема горното, той да вземе долното.

Взели пак да се надлъгват. Ромът отишъл да каже на жена си. Казала тя:

– Не се ядосвай, мъжо! Остави го дявола! Той е дявол, ама аз съм по-голям дявол от него.

Решила тя вече. Дяволът бие в единия двор, а мъжът ѝ в другия. Отишла тя с него. Косата ѝ била дълга. Разрошила си косата, разрошила я. Пуснала я. Съблякла се гола, ама както майка ѝ я е родила. Дяволът оттук, другият оттам.

Тя се навела, дигнала си гунето нагоре и дяволът я видял. Рекла му:

– Познай какво е това!

Той казал:

– Какво е това, бе джанъм? Уста има – казал – език няма!

Гледал, гледал – не могъл да познае. Казал ѝ:

– Предавам се! – казал. – Не мога да позная какво е това.

– Е-е-е! Щом не можеш да се досетиш – край!

Взел ромът картофите, Всичко взел, дяволът си останал с шумата.

Дяволът му казал:

– Не мога да се сетя! За тебе долното, а за мен горното.

На себе си казал: „Аз от този много повече от шумата ще изкарам.“ След това отишли да изкарат картофите. Ромът взел картофите, а той взел шумата. Той казал:

– По-долу, по-долу! На мен какво остави? На него Всичко даде!

Големи камари събрали. За него шумата от картофите. Ромът изкарал с камюни картофи, а за него шумата.

Отишъл дяволът да викне хора, да купят шумата. Кой ще купува шума? Никой! Казал:

– Еее! Аз съм дявол, ама ромът е по-голям дявол от мен! Аз исках да го излъжа, но той мен повече ме излъга!

